

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) przyjętą na jej sesji wykonawczej w dniu 7 czerwca 2017 r. (decyzja SRB/EES/2017/08), dotyczącą uruchomienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jego stosowania do hiszpańskiego Banco Popular Español S.A.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały podniesione w sprawach: T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisja i SRB; T-483/17, García Suárez i in./Komisja i SRB; T-484/17, Fidesban i in./SRB, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i SRB oraz T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i SRB.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2017 r. – Kerkosand / Komisja

(Sprawa T-745/17)

(2018/C 042/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kerkosand spol. s.r.o. (Šajdkové Humence, Republika Słowacka) (przedstawiciele: adwokaci A. Rosenfeld i C. Holtmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2017)5050 final z dnia 20 lipca 2017 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 (2016/FC) – Republika Słowacka „Investment aid to the Slovak glass sand producer NAJPI a.s.”;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności pisma powiadamiającego Komisji Europejskiej z dnia 5 września 2017 r. przesłanego przedstawicielom strony skarżącej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 (2014/CP) „Alleged State aid to Slovak glass sand producer NAJPI a.s.”; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego w postaci art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾
 - Zdaniem skarżącej pozwana stoi na stanowisku, że pomoc spełnia przesłanki rozporządzenia (UE) nr 651/2014 ⁽²⁾. Miałoby to stać na przeszkodzie przeprowadzeniu przez pozwaną wstępnego postępowania wyjaśniającego oraz wydaniu przez nią decyzji w rozumieniu art. 4 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Stanowisko to jest błędne z punktu widzenia prawa, ponieważ w opinii skarżącej pozwana jest uprawniona do poddania pomocy opartej na rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 wstępnemu postępowaniu wyjaśniającemu. Trwające ponad trzy i pół roku postępowanie wyjaśniające przekroczyło próg postępowania prima facie poprzedzającego wstępne postępowanie wyjaśniające. Pozwana jest zatem zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2015/1589 zobowiązana do wydania decyzji w rozumieniu art. 4 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Tymczasem pozwana naruszyła to zobowiązanie, jako że oddaliła jako bezzasadną złożoną do niej skargę, nie stwierdziwszy jednak, że ta konkretna pomoc nie budzi wątpliwości co do jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia TFUE oraz przepisów mających zastosowanie w celu jego wykonania, to jest art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE i art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 oraz art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589
- Zdaniem skarżącej pozwana stoi na stanowisku, że przysługujące jej uznanie w ramach badania pomocy opartej na rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 ogranicza się do badania warunków wyłączenia tego rozporządzenia. Stanowisko to jest błędne z punktu widzenia prawa, ponieważ zgodnie z orzecznictwem sądów Unii przestrzeganie przesłanek rozporządzenia (UE) nr 651/2014 ma jedynie skutek w postaci pierwszeństwa domniemania zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym przed indywidualną oceną w konkretnym przypadku. Pierwszeństwo to nie miałyby zastosowania w takich przypadkach jak niniejszy, w których pomocy należy na pierwszy rzut oka przypisać istotne znaczenie z uwagi na jej ewentualne skutki dla konkurencji. W takich przypadkach pozwana jest uprawniona do dokonania indywidualnej oceny poza ramami rozporządzenia (UE) nr 651/2014 z uwzględnieniem prawa pierwotnego i ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej. Nie korzystając z tego prawa, pozwana naruszyła art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.
 - Skarżąca twierdzi ponadto, że pozwana naruszyła art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014, ponieważ zastosowała to rozporządzenie ze skutkiem wstecznym do niniejszego przypadku, mimo że nie zostały spełnione ku temu przesłanki. W grę wchodzi pomoc ad hoc dla dużego przedsiębiorstwa. Efekt zachęty takiej pomocy podlega zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 szczególnie surowym wymogom. Nie przedstawiono koniecznego dowodu, że przed zatwierdzeniem pomocy władze słowackie upewniły się co do spełnienia tych wymogów na podstawie dokumentów beneficjenta pomocy.
 - Skarżąca utrzymuje wreszcie, że pozwana naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego. W toku trwającego ponad trzy i pół roku postępowania wyjaśniającego pozwana skontrolowała jedynie w niewystarczający i niepełny sposób status MŚP, który przypisała beneficjentowi pomocy. Ponadto podczas jednego spotkania pozwana wspomniała wyraźnie o trudnościach w odniesieniu do oceny, czy w grę wchodzi pomoc przyznana na podstawie systemu pomocy czy pomoc ad hoc. Pozwana mogłaby pozostawić tę kwestię otwartą jedynie wtedy, gdyby skontrolowała wystarczająco i stwierdziła zasadnie status MŚP beneficjenta. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca. Co więcej, dopiero w zaskarżonej decyzji pozwana uznała brak zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w świetle rozporządzenia (WE) nr 800/2008⁽³⁾, po tym jak przez wiele lat twierdziła coś przeciwnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu [o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] (Dz.U. 2014, L 187, s. 1).

⁽³⁾ Règlement (CE) n° 800/2008 de la Commission du 6 août 2008 déclarant certaines catégories d'aide compatibles avec le marché commun en application des articles 87 et 88 du traité (Dz.U. 2008 L 214, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2017 r. – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) / Komisja

(Sprawa T-754/17)

(2018/C 042/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francja) (przedstawiciele: J. Vanden Eynde i E. Wauters, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 5176 final w sprawie pomocy państwa SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) wdrożonej przez Francję – Opodatkowanie portów we Francji;
- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;